

Друквецца ў «Маладосці»

Настасся НАРЭЙКА працуе журналістам і таму, магчыма, здольная ў сваіх тэкстах паспяхова спалучаць вастрывую тэму з якасным валоданнем моваю. Яе апавяданне, прапанаванае чытачам «Чырвонкі. Чырвонай змены», — гэта вопыт назіранняў за жыццём. Убачанае Настасся перажывае разам са сваімі героямі. Магчыма, менавіта такая эмацыянальная далучанасць і вызначае аўтарскую манеру.

На лесвіцы было зімна. Яна стаяла нерухома, нібы не адчувала босымі нагамі холаду, не заўважала, што вязаная хустка адным канцом дакранаецца да падлогі. Унізе цяжка грукаталі крокі ды з металічным звонам саскоковаў з прыступкі на прыступку чамадан на колцах.

Пікнулі дамафонныя дзверы — і ўсе гукі зніклі. Аглушана ціхай, яна нібыта ажыла, пабегла ўніз да акна. «Нашто? Нашто ты робіш гэта?» Яна бачыла, як ён аддаляецца, і снег (адкуль толькі ўзяўся?) хавае сляды ды яшчэ дзве паралельныя лініі за колцамі чамадана.

Хустка саслізнула на падлогу. Яна прысела лёгка, як балерына, падняла пульты белы ком і павольна пайшла наверх. Зачыніла дзверы кватэры. Паклала ключы на паліцу пад люстэркам і толькі тады адчула слабасць у нагах. Трэба было нешта рабіць з ёю...

Навомацак у цэмы яна знайшла крэсла, села, шчоўкнула ўключальнікам лямпы. Святло закавала яе ў кола, нібыта ратуючы ад усяго злога. Падабраць пад сябе ногі, рукі схаваць у хустцы. А сэрца? Куды падзець сэрца?!

Тэлефон маўчаў. Яна баялася яго з той пары, калі пасля любімай мелодыі незнаёмы жаночы голас сказаў, што ў яе няма больш каханага мужа.

— Як вы можаце гэта вырашаць? — спытала яна. — Толькі ад мяне залежыць, каханы ён ці не.

Суразмоўніца збянтэжылася, а калі загаварыла, голас яе быў ужо не такі ўпэўнены. Жанчына зусім маладая, амаль дзяўчынка — яна зразумела гэта і адчула... Спалах? Не. Агіду? Не. Крыўду? Не. Гэта не мела назвы.

У пакоі цёпла, але, нягледзячы на гэта, па спіне яе войскам ішлі дрыжкі. Цяжка быць полем бою. Асабліва, калі вайна ідзе яшчэ і ўнутры. Вайна ў вайне.

Яна абняла калені рукамі і з усіх сіл заплюшчыла вочы. Гэта дапамагала вярнуць адчуванне яго абдымкаў, яна рабіла так кожны раз, калі мужа не было побач. «Нашто? Нашто гэта цяпер?»

Адпушчанай спружынай яна ўскочыла з крэсла, скінула хустку... «Спяшайся!» У прыхожай абула боты на голыя ногі, апранула паліто паверх хатняй сукенкі ў клетку, уцягнула шапку на непаслухмяныя кучаравыя валасы. «Спяшайся!»

Сумка здалася занадта лёгкай. Такая не ўтрымае на гэтай Зямлі! Кінула ў яе мабільнік, пальчаткі, шчотку для адзення, пультную касметычку, тэлефонны даведнік, статуэтку кошкі (навошта?). «Спяшайся!»

Дзверы. Ключы. Выдых. Лесвіца. Яна забылася пра ліфт, як з паўгадзіны таму забыўся муж. Сыходзіць трэба хутка. Яна не ўспамінала пра гэта.

Дамафон пікнуў нешта суцяшальнае. Яна расчыніла дзверы і выйшла проста ў снег. Белья зорачкі заляпілі ёй вочы, набраліся ў боты, упяліліся ў валасы. Яна чхнула і засмяялася — лёгка, зусім не істэрэчна. «Тысячы белых ежат». Пашукаўшы на паліцах памяці, яна знайшла аўтара гэтага параўнання — Эдуард Асадаў. Сляпы паэт. У галаве ўспыхнуў вобраз — малады прыгожы твар, на якім свой знак у выглядзе чорнай павязкі на вачах яшчэ не паспела пакінуць вайна.

«А што если просто падает снег и тормоза не визжат? А что если просто идет человек и губы его дрожат?» Бязгучна яна шапталася па памяці гэтыя словы, і слёзы сыпаліся з вачэй. Так выходзіць боль. Ад смеху да плачу — адзін крок...

Яна плакала доўга — напэўна, цэлюю вечнасць. Прахожыя нешта гаварылі ёй, разумелі сваё бяссілле і зніклі. «Спяшайся!»

Яна ўздрыгнула, страсянуўшы з сябе цэлюю завіруху, і пабегла. Цераз снег. Цераз боль. Цераз бэль.

«Спяшайся!» Ногі неслі самі, яна давярала ім слепа. Вуліцы змянялі адна адну. Немагчыма было заўважыць іх, не тое, што запомніць назвы. «Рабінавая». Перад гэтым словам яна застыла, прыціснуўшы сумку да грудзей. Нешта знаёмае... Прынамсі, цяпер не лепшы час думаць пра гэта.

«Спяшайся!» Упэўненым крокам яна пайшла да дома пад нумарам 5. Першы пад'езд... Каля яго села на заснежаную лаўку, абхапіла сумку яшчэ мацней і ўпершыню за ўвесь свой марафон задумалася. «Нашто? Нашто ты робіш гэта?» Адказ быў недзе блізка.

Дрыжачымі ад холаду і сполаху рукамі яна пачала расшпільваць сумку — ніяк. Трэба зняць пальчатку. Калі тысяча калючых сняжынак упіліся ў руку, яна адчула сябе дзяўчынкай з запалкамі з казкі, больш падобнай на праўду. Нарэшце! Дзе ж?

Яна шукала і не ведала, што шукае. Яшчэ адны пальчаткі... Шчотка... Тэлефон... Не тое! Ёй няма каму больш звяніць. Сыну расказаў пасля ў яго важныя спадарніцтвы ў іншым горадзе.

А гэта што? Яна выцягнула на свет божы тэлефонны даведнік. «Нашто?» Здагадка, а дакладна — успамін, прашыў наскрозь, як электрычны ток. Тацянічава! Літара Т. Імгненна адшукала яе, а потым — прозві-

На пачула сваё імя і заплюшчыла вочы. Гэта было суцяшальна да болю. Як напамін пра ампутаваную руку.

Муж сядзеў ціха. Яна лёгка чытала па яго спіне цяжкі, здаўлены рыданны. Невыносна цягнула падыхі, пакласці руку на плячо, але нельга... Больш нельга...

Кацяня прыснула, і яна баялася паварушыцца. Хай хоць нехта будзе гэтай ноччу шчаслівы!

Другі раз бразнулі дзверы. Маладая жанчына, зусім дзяўчынка, у адным ярка-ружовым халаціку з выклікам адкінула з вачэй светлыя валасы.

— Але! Здаўся табе гэты кот! Пайшли. Ён здрыгануўся, нібы толькі што заўважыў яе, паглядзеў у лялечныя вочы нябеснага колеру і падняўся.

Толькі калі ён адашоў крокаў на дзесяць, Іра крыкнула: — Ты куды? — Дадому.

Маладая жанчына так і застыла з адкрытым ротам. Потым зноў бразнулі дзверы.

Кацяня ціха мяўкнула, калі яе рука машынальна сціснулася. — О, прабач.

Мужавы сляды ўжо паспеў замесці снег, і яна ўсумнілася нават: а, можа, гэта ўсё было трызненнем?

Нечакана стала невыносна холадна. Яна выйшла з-за дрэва якраз у той момант, калі дзверы пад'езда адчыніліся чарговы раз. І з іх адна за адной вылецелі мужавыя рэчы. Чамадан усё яшчэ распранутая Іра вылезла на ганак і злосна адпыхнула нагой. Жонку Алега яна заўважыла не адразу.

— Якая сустрэча! Бачу, ты і ката падабрала. Няхай. Цяпер абдыва галадранцы твае.

І яшчэ раз дзверы — як выбух. Адной рукой яна сабрала рэчы ў чамадан і асцярожна павезла яго за сабой. Колцы танулі ў снезе, але яна не заўважала цяжару. Дарога назад адабрала наштам больш часу.

Алег сядзеў на лаўцы каля іх пад'езда і ў задуменні гартуў тэлефонны даведнік. Яна нахілілася і асцярожна пусціла на снег кацяня, якое вугалася некалькі імгненняў, а потым пабегла да мужа.

— Сняжок! Голас Алега зазвінеў шчасцем. Ён паклаў даведнік на лаўку і ўзяў кацяня на рукі — малы, пультны камячок.

— Ты цяпер бяздомны з табою... Яе сэрца сціснуў боль. Тонкая рука апусцілася на яго плячо.

— Хіба я адбіраю ў цябе ключы?..

Мужчына, між тым, схіліўся каля лаўкі, нешта шукаючы. На чорных валасах пераліваліся і не раставалі сняжынкі, як тады, калі яны падчас першага спаткання забыліся пра час і гулялі пад снегам усю ноч. У адно імгненне яна ўспомніла ўсё: усмешкі, словы, дотыкі, шчасце — і заціснула рот вольнай рукой, каб заглушыць рыданне.

— Сняжок! Дзе ты, Сняжок? Цішыня. І завее. — Сняжок... «Ён цябе шукае».

Яна дакранулася вуснамі да цёплай поўсці кацяняці і ад усёй душы марыла ў той момант быць ім. Каб шукаў... Каб непакоіўся...

— Сняжок! Як толькі яна магла выкінуць цябе?! Эх, Ірка, Ірка! Пошукі не мелі сэнсу. Ён хацеў было вяртацца ў пад'езд, як раптам заўважыў у гурбе нешта фіялетавае. Змёў даланей снег і падняў тэлефонны даведнік.

— Дзіўна. Ён адгарнуў апошнія старонкі, дзе запісвалі нумары ад рукі, пазнаў жончын почырк і цяжка апусціўся на лаўку.

— Ліля. Я на пачула сваё імя і заплюшчыла вочы. Гэта было суцяшальна да болю. Як напамін пра ампутаваную руку.

Муж сядзеў ціха. Яна лёгка чытала па яго спіне цяжкі, здаўлены рыданны. Невыносна цягнула падыхі, пакласці руку на плячо, але нельга... Больш нельга...

Кацяня прыснула, і яна баялася паварушыцца. Хай хоць нехта будзе гэтай ноччу шчаслівы!

Другі раз бразнулі дзверы. Маладая жанчына, зусім дзяўчынка, у адным ярка-ружовым халаціку з выклікам адкінула з вачэй светлыя валасы.

— Але! Здаўся табе гэты кот! Пайшли. Ён здрыгануўся, нібы толькі што заўважыў яе, паглядзеў у лялечныя вочы нябеснага колеру і падняўся.

Толькі калі ён адашоў крокаў на дзесяць, Іра крыкнула: — Ты куды? — Дадому.

Маладая жанчына так і застыла з адкрытым ротам. Потым зноў бразнулі дзверы.

Кацяня ціха мяўкнула, калі яе рука машынальна сціснулася. — О, прабач.

Мужавы сляды ўжо паспеў замесці снег, і яна ўсумнілася нават: а, можа, гэта ўсё было трызненнем?

Нечакана стала невыносна холадна. Яна выйшла з-за дрэва якраз у той момант, калі дзверы пад'езда адчыніліся чарговы раз. І з іх адна за адной вылецелі мужавыя рэчы. Чамадан усё яшчэ распранутая Іра вылезла на ганак і злосна адпыхнула нагой. Жонку Алега яна заўважыла не адразу.

— Якая сустрэча! Бачу, ты і ката падабрала. Няхай. Цяпер абдыва галадранцы твае.

І яшчэ раз дзверы — як выбух. Адной рукой яна сабрала рэчы ў чамадан і асцярожна павезла яго за сабой. Колцы танулі ў снезе, але яна не заўважала цяжару. Дарога назад адабрала наштам больш часу.

Алег сядзеў на лаўцы каля іх пад'езда і ў задуменні гартуў тэлефонны даведнік. Яна нахілілася і асцярожна пусціла на снег кацяня, якое вугалася некалькі імгненняў, а потым пабегла да мужа.

— Сняжок! Голас Алега зазвінеў шчасцем. Ён паклаў даведнік на лаўку і ўзяў кацяня на рукі — малы, пультны камячок.

— Ты цяпер бяздомны з табою... Яе сэрца сціснуў боль. Тонкая рука апусцілася на яго плячо.

— Хіба я адбіраю ў цябе ключы?..

Центр Промышленной Оценки
• Организация аукционов
• Оценка всех видов имущества

Извещение о проведении повторного аукциона
Организатор аукциона: ЗАО «Центр промышленной оценки», г. Минск, ул. Мележа 5/2, пом. 1703
Продавец: ОАО «Минскпроектмебель», г. Минск, ул. Кальварийская, 33
Предмет аукциона: Здание специализированное энергетическое, 60,4 кв.м
Наименование: ТП-224
Назначение: Здание специализированное энергетическое
Общая площадь: 60,4 кв.м
Инвентарный номер Адрес: 500/С-53671 г. Минск, ул. Веры Хорушей, д. 25, корп. 2
Сведения о земельном участке: Предмет аукциона расположен на земельном участке с кадастровым номером 500000000008005388, общей площадью 2,7060 га, который предоставлен Продавцу на праве аренды для эксплуатации и обслуживания производственных зданий и сооружений по ул. Веры Хорушей, 25. Срок действия – до 31.01.2050. Охранная зона газопровода, площадь 0,1520 га; охранная зона линий электропередачи, площадь 0,0040 га; охранная зона линий электропередачи, площадь 0,0050 га
В состав Предмета аукциона входит следующее имущество: - Оборудование с инвентарным номером по бухгалтерскому учету 00007: кабельные сети - ТМГ 630/10У1 630/10, щит высокой стороны НСО-3, щит низкой стороны ПШО, конденсаторная установка LC-z-4-4-IP20
Начальная цена с НДС 20%: 86 535,65 белорусского рубля (BYN)
Задаток 10% от начальной цены предмета аукциона в белорусских рублях (BYN) перечисляется на р/с № 3012343260010 в Дирекции «ОАО Белинвестбанк» по г. Минску и Минской области (адрес банка: г. Минск, ул. Коллаторная, 11), БИК 153001739, УНП 191021390, получатель платежа ЗАО «Центр промышленной оценки»
Срок подписания договора купли-продажи: 10 рабочих дней после осуществления продавцом регистрационных действий в отношении соответствующего земельного участка, необходимого для обслуживания капитального строения, которое является предметом аукциона, в установленном законодательством порядке
Дополнительная информация: В случае признания земельного участка с кадастровым номером 500000000008005388 неделимым, Доверитель обязуется указать в договоре купли-продажи предмета аукциона сведения о том, что земельный участок является неделимым, указать в договоре купли-продажи ссылку на документ компетентного органа, подтверждающий неделимость земельного участка, а также приобщить документ, подтверждающий неделимость земельного участка, к материалам регистрационного дела
Условия оплаты предмета аукциона: Если между продавцом и покупателем (победитель аукциона либо единственный участник аукциона, согласившийся приобрести предмет аукциона по начальной цене, увеличенной на 5%) в течение срока, установленного для подписания договора купли-продажи, не достигнута договоренность по срокам и о порядке оплаты за предмет аукциона, такая оплата должна быть произведена в течение 30 (тридцати) календарных дней после заключения договора купли-продажи
Порядок проведения аукциона, оформления участия в аукционе, определения лица, выигравшего аукцион, а также возмещения затрат и оплаты вознаграждения за организацию аукциона оговорен в Условиях его проведения, размещенных на сайте организатора торгов www.cpo.by
Организатор аукциона имеет право снять предмет аукциона с торгов в любое время до объявления его проданным без объяснения причин снятия
Предыдущее извещение о проведении аукциона опубликовано в газете «Звезда» от 22.11.2016
Дата и время проведения аукциона: 20.01.2017 в 14 ч. 00 мин по адресу: г. Минск, ул. Мележа, д. 5/2, пом. 1703, ЗАО «Центр промышленной оценки»
Дата и время окончания приема документов: 19.01.2017 до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Мележа, д. 5/2, пом. 1703, ЗАО «Центр промышленной оценки»
Контактные телефоны: +375 17-280-36-37; +375 29-317-95-42. Email: auction@cpo.by

Центр Промышленной Оценки
• Организация аукционов
• Оценка всех видов имущества

Извещение о проведении повторного аукциона
Организатор аукциона: ЗАО «Центр промышленной оценки», г. Минск, ул. Мележа, 5/2, пом. 1703
Продавец: ООО «БЕЛИНВЕСТ-инжиниринг», г. Минск, пл. Свободы, 17/2
Предмет аукциона:
Лот №1: Административное помещение 390,1 кв.м 500/D-708176123 г. Минск, пр-т Победителей, 119-505
Начальная цена с НДС 20%: 709 078,86 белорусского рубля (BYN)
Лот №2: Административное помещение 333,7 кв.м 500/D-708175052 г. Минск, пр-т Победителей, 119-506
Начальная цена с НДС 20%: 571 528,22 белорусского рубля (BYN)
Лот №3: Административное помещение 345,2 кв.м 500/D-708175055 г. Минск, пр-т Победителей, 119-510
Начальная цена с НДС 20%: 586 456,20 белорусского рубля (BYN)
Лот №4: Административное помещение 25,4 кв.м 500/D-708176124 г. Минск, пр-т Победителей, 119-514
Начальная цена с НДС 20%: 48 174,71 белорусского рубля (BYN)
Задаток 10% от начальной цены предмета аукциона в белорусских рублях (BYN) перечисляется на р/с № 3012343260010, нерезидентная РБ задаток может перечисляться в валютном эквиваленте по курсу Нацбанка РБ на дату платежа на в/с: в долларах США (USD) – 3012743260072; в евро (EUR) – 3012343265060; в российских рублях (RUB) – 3012743260098; в Дирекции «ОАО Белинвестбанк» по г. Минску и Минской области (адрес банка: г. Минск, ул. Коллаторная, 11), БИК 153001739, УНП 191021390, получатель платежа — ЗАО «Центр промышленной оценки».
Срок подписания договора купли-продажи: 10 рабочих дней после проведения аукциона
Условия оплаты предмета аукциона: Если между продавцом и покупателем (победитель аукциона либо единственный участник аукциона, согласившийся приобрести предмет аукциона по начальной цене, увеличенной на 5%) в течение срока, установленного для подписания договора купли-продажи, не достигнута договоренность по срокам и порядке оплаты за предмет аукциона, такая оплата должна быть произведена в течение 30 (тридцати) календарных дней после заключения договора купли-продажи
Порядок проведения аукциона, оформления участия в аукционе, определения лица, выигравшего аукцион, а также возмещения затрат и оплаты вознаграждения за организацию аукциона, оговорен в Условиях его проведения, размещенных на сайте организатора торгов www.cpo.by
Организатор аукциона имеет право снять предмет аукциона с торгов в любое время до объявления его проданным без объяснения причин снятия
Предыдущее извещение о проведении аукциона опубликовано в газете «Звезда» от 01.11.2016
Дата и время проведения аукциона: 25.01.2017 в 14 ч. 30 мин. по адресу: г. Минск, ул. Мележа, д. 5/2, пом. 1703, ЗАО «Центр промышленной оценки»
Дата и время окончания приема документов: 23.01.2017 до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Мележа, д. 5/2, пом. 1703, ЗАО «Центр промышленной оценки»
Контактные телефоны: +375 17-280-36-37; +375 29-317-95-42. Email: auction@cpo.by